

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Øre, saa kan det ærede Medlem være forvisset om, at saa bliver der ikke det store Overskud, saa skal det ærede Medlem være ovenud glad, hvis han kan faa en Forrentningsprocent paa et Par Stykker til Husmændene; der bliver ikke noget at raabe Hurra for, og saa tror jeg ærligt talt, man kommer til at søge med Lygte, hvis man skal finde Folk, der vil være glade ved at investere deres Sparepenge i Virksomheder, der kun giver $1\frac{1}{2}$ —2 pCt. i Udbytte med Held.

Men efterhaanden som Debatten skrider frem og man drøfter Kornpriserne, navnlig paa Baggrund af det Forslag, som det kommunistiske Parti har stillet i Folketinget, understreger dette egentlig Rigtigheden i den Fremgangsmaade, jeg har valgt ved at holde mig til det, som Landbrugsorganisationerne er blevet enige om. Det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen understregede ogsaa selv, at naar hans Forgænger i sin Tid gik ind for de gældende Bestemmelser, saa var det netop, fordi det var den Ordning, Landbrugets Organisationer, alle Forhold taget i Betragtning, var blevet enige om. Men naar det nu var saa absolut rigtigt dengang, hvorfor kan det saa være saa forfærdelig forkert i Dag? Baggrunden for den Kritik, der har været fremført fra socialdemokratisk Side, ikke just her, men i det andet høje Ting, kan jeg derfor kun finde paa et eneste Punkt nemlig deri, at vi i Dag har faaet et kommunistisk Parti, der har tilladt sig at stille Forslag om en anden Kornpris.

Med Hensyn til Eksportafgiften paa de 15 Kr. til Statens Kornkontor, som det ærede Medlem Hr. Krarup var inde paa, mener jeg ganske som det ærede Medlem, at naar man kan eksportere Øl, hvori der ogsaa indgaar en Mængde Korn, uden Afgift, burde det samme gælde for andre Varer. Men jeg vil gerne tilføje, at man skal ikke lægge mere ind i det, end der er, for det er i alle Tilfælde kun minimale Mængder, der kan blive Tale om. Det næste Spørgsmaal, der melder sig, er saa, om vi i det hele taget kan faa Lov til at anvende Brødkorn til Iblanding ved andre Fabrikationer. Men principielt er jeg altsaa enig med det ærede Medlem.

Oluf Johansen: Det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen bruger stadig Udtrykket „lidenskabelig“ i Forbindelse med mine Betragtninger her. Jeg tror nu, at det ærede Medlem ved nøjere Eftertanke vil give mig Ret i den Betragtning, at den lidenskabelige Diskussion i denne Kornlov er rejst i Folketinget af det ærede Medlems Parti, og naar det ærede Medlem siger, at han ikke tog

paa Spørgsmaalet paa lidenskabelig Maade, maa jeg give ham Ret heri, idet jeg deraf drager den Slutning, at det ærede Medlem ikke har villet følge sit eget Partis Stilling i Folketinget ud i det lidenskabelige her i Landstinget. Og der er jo heller ikke ret megen Baggrund for det, fordi de 50 000 t, som der i allerheldigste Tilfælde kan blive Tale om, har vist sig gentagne Gange — paa Grund af at fuld Aflevering ikke har fundet Sted — at komme ned paa $\frac{1}{6}$; i uheldigste Tilfælde kan det blive til slet ingen Ting. Det er det, den lidenskabelige Drøftelse i Folketinget var sat ind paa, og at disse Drøftelser af Kornloven i Folketinget ogsaa maa give Genlyd i Landstingets Drøftelse, maa det ærede Medlem ikke blive forternet over i mindste Maade. Det er ikke fra vor Side, de Synspunkter er ført frem — tværtimod.

Kr. Johansen: Jeg er forbavset over, at der kan blive saa megen Debat om et Ændringsforslag, som ikke blev stillet, og det forbavser mig, at vi her skal til at diskutere Stemmeføringen i Folketinget. Derfor troede jeg rent uvilkaarligt, at naar det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen talte om de lidenskabelige Højder, var det mig, han sigtede til, og det overraskede mig i høj Grad. Men nu fik vi altsaa en Forklaring; hvor meget den er bevendt, skal jeg ikke udtale mig om.

Til den højtærede Landbrugsminister vil jeg gerne sige, at det er meget muligt, der kommer andre Tider og vanskeligere Tider for Landbruget end nu. Det, jeg har udtalt, ogsaa med Hensyn til Rentabilitet, er, at det, der har været hidtil, det kender man, og det er, som vi hvert Aar hører, at der er ingenting, der betaler sig, naar man tager det enkeltvis, men naar det bliver lagt sammen, er det udmærket, saa giver det god Fortjeneste. Hvordan det bliver i Fremtiden, ønsker jeg ikke at udtale mig om, for vi ved saa grumme lidt om det alle sammen. Ministeren ved maaske lidt mere end jeg, men saa er det da ogsaa kun lidt mere.

Oluf Johansen: Ja, jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen, naar han stadig vender tilbage til dette med det lidenskabelige og fremfører, at det lidenskabelige i Folketinget netop gav sig Udslag, da Forhandlingen drejede sig om et Ændringsforslag, som slet ikke blev stillet, at det ærede Medlem kunde godt have sparet sine Meningsfæller i Folketinget for det Spark.

Hermed sluttede Forhandlingen.